

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15710/2023
05.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић, Надежде Видић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ирена Ђурић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, Основни суд у Нишу, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гжрр 1050/22 од 01.11.2022. године, у седници одржаној 05.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гжрр 1050/22 од 01.11.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гжрр 1050/22 од 01.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу Прр1 155/20 од 09.06.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде имовинске штете настале повредом права на суђење у разумном року у предмету К 2442/11 исплати из буџетских средстава опредељених за рад судова износ од 37.000 евра у динарској противвредности на дан исплате према средњем курсу Народне банке Србије од дана пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка.

Апелациони суд у Нишу је пресудом Гжрр 1050/22 од 01.11.2022. године одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Основног суда у Нишу Прр1 155/20 од 09.06.2022. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) у вези са одредбом члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, из чега следи да нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији тужене.

Предмет тражене правне заштите је накнада имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року у кривичном поступку у коме је тужилац имао положај оштећеног лица, у висини имовинскоправног захтева који је тужилац поставио у том поступку. О тужбеном захтеву, нижестепени судови су одлучили у складу са правним схватањем исказаним кроз одлуке Врховног касационог суда и Врховног суда о примени одредби члана 31. Закона о заштити права на суђење у разумном року. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова о одбијању тужбеног захтева у том смислу одговарају и усклађени су са важећим тумачењем права и владајућим правним схватањем у пракси нижестепених судова и ревизијског суда у примени наведених законских одредби, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права, као ни потреба уједначавања судске праксе. Стога нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, те је Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним спорима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете, тужилац је поднео 28.07.2020. године а вредност предмета спора је 37.000 евра у динарској противвредности.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиоца није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**